

היה שגנעריך יצחק על גבי המזוב וראה (שכינה) סכין עליו, לא הזדעזע פשעה היה שגננס עשו וראה גיהנם שגננס עמו. אז אמר, בטרם פבא ואברכו גם ברוך רץ היה, מושום [שראטה] שראיתי שכינה שמורה על אותו הברכות. דבר אחר, יצחק אמר וראבכה, יצא קול ואמר גם ברוך יפה. רצה יצחק לקל את יעקב, אמר לו הקדוש ברוך הוא: יצחק, אתה עצמן אתה מקהל, שהרי כבר אמרת לו אריך ארוור ומבריך ברוך.

בא ראה, פלמ' הווע על אותו הברכות, עליונים ותקותנים, ואפלו חלק גורלו של עשו הוועה עליהם, והוא ברך אותו, והוועה על אותו הברכות, והצעלה על ראשו למצעלה. מניין לנו? שפתות ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלח כי אם ברכתי. ויאמר שלחני - משום שהחזק בו יעקב. וכי אין יכול אדם, שהוא גוף ובשר, להחזיק במלאך שהוא רוח ממש, שפתות (זהלים קד) עשה מלאכיו ווחות משותיו אש להט? אלא, מפני שמלאכיהם שלוחוי מקדוש ברוך הוא, כשיורדים לעולם הזה, גלומים ומתגלמים, ומהלבשים בגוף כמו של העולם הזה, משום שכך ראיי שלא לשנות ממנהג אותו המקומ שהולכים לשם.

והנה נאמר, שאשר עליה משה למעלה מה בתוכו? (שםות לד) ויהי שם עם הרבעים יום ורביעים לילה לחם לא אבל ומים לא שתה, משום המנחה, שלא לשנות מהמקום ההוא שהליך לשם. ואוותם המלאכיהם, פשידתו למטה,

וזה אתרמר, דמשה כד סליק לעילא, מה כתיב,

(שהולחן עד מאי). אלא, דלא דקה דחילו ואימטא. דנפל עלייה יצחק, רבתא, מיומי דאתברי. ואפלו בהיא שעתא, דאתעקר יצחק על גבי מרבחה וחמא (שכינה) סכינא עלייה, לא איזדיע. בהיא שעתא דעאל עשו, וחמא גיהנם דעאל עמיה, קדין אמר, בטרם פבא (שם) ואברכו גם ברוך יהיה, בגין (דחתה)

דחמת שביבתא דאודי על אינון ברקאן. דבר אחר, יצחק אמר ואברכו, נפק קלא ואמיר, גם ברוך יהיה, בעא יצחק למליט ליה ליעקב, אמר ליה קדשא בריך הוא, יצחק, גראט אנט ליביט, דהא כבר אמרת ליה, (שם) אויריך ארוור ומבריך ברוך.

הא חזי, קלא אודו על אינון ברקאן, עלאי ותפאי, ואפלו איהו חולק עדרביה דעשו, אודי עליהו וברכיה איהו, ואודי על אינון ברקאן וסלקיה על רישיה לעילא. מנין, דכתיב, (בראשית לט) ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלח כי אם ברכתי. ויאמר שלחני, בגין דאתקיף ביה יעקב. וכי היה יכיל בר נש דאייה גופא ובשרה, לאתפקפא ביה במלכא דאייה רוח ממש, דכתיב, (זהלים קד) עושה מלאכיו רוחות משותיו אש להט.

אלא, מפני דמלאכי שליחי קדשא בריך הוא, פד אינון נחתין להאי עלמא גלימין, ואתגלימו ומתלבשין בגופא בגונא דהאי עלמא, בגין דהכי אהזוי, דלא להשנאה ממונגה דההוא אתר דאזיל תפין. וזה אתרמר, דמשה כד סליק לעילא, מה כתיב,